

[Fibiger.]

tror ikke, at man nogetsteds har det, at der i en Appelinstant findes Medlemmer, der har truffet Afgørelsen paa det tidligere Trin, men det bliver jo Tilfældet her. Direktøren har som saadan afgjort Spørgsmaalet en Gang, og bliver det appelleret til Ulykkesforsikringsraadet, sidder Direktøren der som Formand og vil have en meget stærk Stilling, thi det maa være en daarlig Formand, der ikke i de fleste Tilfælde vil kunne forstaa at faa sin Sag ført igennem. Det kan være, at Sagen er rigtigt afgjort, men naar man skal have en Appelinstant, maa den være saaledes, at Appelinstanten er uafhængig af første Instans. Jeg tror, den højtærede Socialminister kan give mig Ret heri, og her er et Punkt, vi vistnok kan blive enige om.

Med Hensyn til Erhvervssygdommene skal jeg ikke sige meget. Det vil i mange Tilfælde være vanskeligt at afgøre, hvor de stammer fra. Det ærede Medlem Hr. Trier talte f. Eks. om Eksem, som mange Mennesker lider af igennem mange Aar, og det kan være Mennesker, der ikke er beskæftiget i Fabriksvirksomhed. Jeg tror, man vil have vanskeligt ved med Henblik paa Erstatning at afgøre, om Sygdommen netop er fremkommet ved dette bestemte Arbejde. I alt Fald er det et Spørgsmaal, der maa undersøges nøje. Jeg glæder mig over, at den højtærede Minister ikke har taget saa forfærdelig mange Sygdomme med, tidligere har der været Tale om flere. Men det er for øvrigt Spørgsmaal, som vi kan drøfte i Udvalget.

Jeg tror imidlertid ikke, det bliver let at træffe en Ordning paa dette Omraade, i alt Fald maa jeg betragte dette Spørgsmaal som en Udvidelse af Ulykkesforsikringsloven lige saavel som det næste om Erstatning for Ulykkestilfælde, der finder Sted til og fra Arbejdsstedet. Rent bortset fra den ekstra Præmie, der vil være at betale, kommer der baade her og med Hensyn til Erhvervssygdomme dette, at det er saa vanskeligt at træffe en Afgørelse. Der vil komme Momenter ind, som vil blive Genstand for Fortolkning, og man ved da ikke, hvor man er henne. Det nødvendigeste indenfor Forsikringsvæsenet og navnlig indenfor Ulykkesforsikringen er dette, at man skal vide, hvad

man er forsikret for, saaledes at der ikke bliver alt for mange Tvivlstilfælde. Men saadanne vil utvivlsomt indtræffe baade med Hensyn til Erhvervssygdomme og Ulykkestilfælde til og fra Arbejdsstedet. Hvor meget har den paagældende været om paa sin Vej, hvor lang Tid det har været o. s. v.?

Mange af os Folketingsmænd kender det jo. Der har foreligget et Ulykkestilfælde, og Afgørelsen er truffet. Saa skal man til at undersøge det, og Sagen maa tages op paa ny. Det viser sig da saa tit, at Folk har troet, at de var forsikrede, men naar Sagen kommer frem, og man faar Forholdet belyst paa forskellig Maade, er det meget tvivlsomt, om det hører ind under Loven. Det vilde være rart, om der blev truffet saa klare Afgørelser ogsaa i Lovens Paragraffer, at man var klar over, hvad der kom ind under Loven, hvad man var forsikret for, om det, naar man foretager et Arbejde, er Arbejdsgiveren, der har Forpligtelsen, eller man selv er forpligtet til at forsikre sig. Jeg havde netop et Tilfælde for et Par Dage siden. Det var under Vandbygningsvæsenet; vedkommende Mand var beskæftiget med at køre Ral. Fiskeriforeningen havde noget af Arbejdet, og den mente, at den havde forsikret, og selvfølgelig dækkede deres Præmie ogsaa den Skade, der kunde ske for Arbejderne. Men denne Mand havde et Par Heste, han kørte Ral med, han kom til Skade, har ligget paa Sygehuset i 5—6 Maaneder, og det er tvivlsomt, om han kommer over det. Han faar saa at vide, at han hører ikke under Forsikringen som Lønarbejder, fordi han benytter dette Par Heste; han skulde selvfølgelig have tegnet Forsikring som Vognmand, men han har tegnet Forsikring som Landbruger, hvad han jo var. Der vil kunne komme saadanne Tilfælde, hvor den almindelige Mand ikke rigtig forstaaer, naar alle de andre Arbejdere er forsikrede ved en saadan Virksomhed, at han saa ikke hører ind derunder ogsaa.

Naar vi derfor nu skal behandle dette Lovforslag — hvor meget der kommer ud af det eller ikke, skal jeg ikke kunne sige noget om —, bør vi sørge for at sætte saadanne Grænser, at Folk er klar over, om de er forsikrede eller ej. Det er navnlig ud fra denne Betragtning, jeg tror, man skal være varsom med at tage ret meget mere med ind